חביעה על 5 מיליון ל"י - על שימוש כוזב בשמם -

הגישה להקת „קליק" נגד השדרן גד ביטון

הפאנק נגד השדרן

עם־הבידור הישראלי אינו משופע בשערוריות. לכן, כש־מתעוררת שערוריה אחת, היא זו־כה בכותרות מרעישות.

שערוריית השבוע שייכת לידי־עה שפירסם העיתונאי יחזקאל אדירם, שלפיה תובעת להקת ה־פאנק הישראלית הקליק, אמרגן תל־אביבי בשם גד ביטון, על־סך של חמישה מיליון לירות, בטענה שפירסם מודעות כאילו עומדת ה־להקה להופיע בערב בהנחייתו, ש־עמד להתקיים בסילבסטר בהיכל־הספורט בחיפה. חברי הלהקה טענו בכתב־התביעה שלא היו דברים מ־עולם, ושבעיקבות פירסום המוד־עות, ביטל בעל בית־קולנוע ב־קריית־חיים את הופעתם בקריה יום אחד לאחרי הסילבסטר.

גד ביטון אינו ידוע כלל כאמר־גן. הוא מוכר בעולם־הבידור כ־שדרן קול־השלום וכמנחה ערבי־דיסקו. לאחרונה התפרסם כשהינ־חה את תוכניותיה של תחנת ה־טלוויזיה הפיראטית אודליה.

„אני לא אמרגן!"

ביטון שהה בעת פירסום ה־ידיעה בחופשה באילת. כדר־כם של נופשים, הוא לא קרא עיתו־נים. רק בשעת לילה מאוחרת, כש־בילה באחד הדיסקוטקים בעיר, נו־דע לו מפי חבר שהוא נתבע ל־שלם חמישה מיליון לירות.

סיפר ביטון להעולם הזה: נסעתי לבית החבר, פתחתי את העיתון ועיני חשכו: להקת קליק תובעת את גד ביטון, אמרגן תל־אביבי.

אני לא אמרגן תל־אביבי. הפסק־תי להיות אמרגן תל־אביבי. אני אישיידיו ויש לי מוניטין ועבר לבן ונקי. מעולם לא הסתבכתי ב־תביעות.

לקראת סילבסטר פנה אלי אדם אחד, שכרגע לא אנקוב בשמו, והציע לי להיכנס לשותפות במופע שיתקיים בהיכל־הספורט בחיפה. החלק שלי במופע היה להנחות ו־לארגן תחרות דיסקו. בשלב מאו־חר יותר הצטרף אלינו שותף שלי־שי. השותף הזה, שיש לו קשרים עם אמרגנים, היה אמור להשיג את כוכבי המופע. דובר על דודו דותן, אריאל זילבר, להקת תיסלאם ולהקת הקליק.

שלושה ימים לפני המופע חל קרע ביני ובין שותפי והוחלט ל־פרק את השותפות. כל אחד מאית־נו הפסיד מאות אלפי לירות על המופע שלא התקיים. אותו שותף שהיה אחראי על האמנים הודיע להם שהמופע בוטל.

אני הרגשתי מחוייבות כלפי ה־קהל החיפאי, שיש לי איתו רומן ארוך ודאגתי להרים טלפון לעיתון המקומי כלבו ולפרסם מודעה בדבר ביטול המופע.

לא בדקתי אם אומנם פורסמה מודעה כזאת. אחר־כך טילפנתי ל־קול־ישראל וביקשתי להודיע בחד־שות על ביטול המופע. הם סירבו לאשר את הידיעה בחדשות, והיפנו אותי למחלקת המודעות.

דאגתי גם לשים שלט בהיכל־הספורט, שהודיע על ביטול המו־פע. חשוב לציין שעד שלושה ימים לפני המופע לא נמכרו כרטיסים. בזה הסתיים חלקי.

אחרי שפירקתי את השותפות נסעתי להתאושש באילת, ואז תפס אותי העניין הזה עם התביעה של הקליק.

פירסומת ללהקה

הם תובעים ממני חמישה מיליון לירות? זה נשמע כמו פירסומת מצויינת ללהקה מתחי־לה. הם רק שוכחים שהם תובעים אדם רציני, הנמצא כבר חמש שנים בשוק־הבידור. אדם שתפ־קידו הוא להשמיע את תקליטיהם ברדיו.

נניח שהם אומנם נפגעו. אז מה, הם לא יכולים להרים טלפון? אני מבין שהם להקה מתחילה ושהם זקוקים לפירסום, אבל שיעשו את זה על הגב של מישהו אחר.

עד כאן דבריו של גד ביטון.

לאשר ביטנסקי, בעל חברת מור הפקות ואמרגנם של חברי להקת הקליק גירסה שונה.

סיפר ביטנסקי: מישהו צילי־צל למישרד, ולא הזדהה, ושאל אם הקליק יכולים להופיע בסיל־בסטר בחיפה. אמרנו לא, הם מופי־עים בירושלים. יותר לא שמענו ממנו.

לא ידוע לי מה בקשר לשאר ה־אמנים. אבל לקליק נגרמו נזקים עצומים מהפירסומים. הקליק לא מופיעים הרבה בחיפה. לגמרי ב־מיקרה הופיעו שבוע לפני סילבס־טר, והיו אמורים להופיע בקריית־ים ביום השישי אחרי סילבסטר. בעל־הקולנוע התקשר אלי והודיע לי שהוא מבטל את ההופעה, כי החיפאים מעדיפים לראות את ה־קליק ואת תיסלאם באותו המופע. לא הבנתי על מה הוא מדבר.

שדרן ביטון
„לא היו דברים מעולם!"

מתופף ז'אק
תביעה נגדית

הסברתי לו שהמופע הוא דמיוני, שאין מופע כזה. אך האיש בשלו. הוא ביטל את המופע, וגם סיפר כי המודעות של המופע הדמיוני הודב־קו על המודעות שלו.

אני חוזר ומדגיש: המישרד שלנו לא יצר מעולם התקשרות מכל סוג שהוא עם גד ביטון או עם אחרים בקשר למופע בהיכל־הספורט בחיפה.

לא ידעתי איפה להתחיל פניתי לעיריית־חיפה, ושם הסתבר שגד ביטון היה האיש ששכר את היכל־הספורט ליום הסילבסטר.

„לעקור מהשורש"

יסינו לפנות לביטון, אבל אי־אפשר היה למצוא את ה־איש. הוא לא ענה לטלפונים. אני לא יכול לנחש שהוא בחופשה ב־אילת!

עד כאן דבריו של גד ביטון.

לאשר ביטנסקי, בעל חברת מור הפקות ואמרגנם של חברי להקת הקליק גירסה שונה.

סיפר ביטנסקי: מישהו ציל־צל למישרד, ולא הזדהה, ושאל אם הקליק יכולים להופיע בסיל־

הרבה מאוד. מי שמאשים אותי שאני מנסה לבנות יחסי־ציבור מ־המיקרה, מעליב אותי. אוי ואבוי ליחסי־ציבור כאלה. הקליק לא זקו־קים היום לחביעות מישפטיות. הם להקה אנטי־מימסדית. זה נוגד את התדמית שלהם, להתעסק עם ה־מימסד ועם בתי־המישפט.

עד כאן גירסתו של אשר ביטנסקי.

גד ביטון מבטל מכל־וכל את דב־ריו של ביטנסקי. הוא משוכנע ש־אין בידי המפיק או בידי הלהקה כל חומר מרשיע נגדו. הוא רואה עצמו קורבן במערכת יחסי־ציבור ואומר בלהט: „במשך שנים אני בונה לי מוניטין כקריין ואישיידיו רציני. אני רוצה ללכת על חד־שות, על טלוויזיה. אני אנציקלופ־דיה של מוסיקה. יש לי שם מצויין בביזנס. אז שתבוא להקה כמו ה־קליק ותלכלך לי את השם?

„אם החברה האלה לא יתנצלו לפני ובעיתון, אני אתבע אותם על סכום כפול. אני אתבע אותם על הוצאת דיבה בסכום של עשרה מיל־יון לירות!"

הגבוה עלה לי כסף באגרת בית־המישפט, אבל אני נלחם על זה שמחר לא יבוא מישהו אחר ויעשה אותו דבר.

תופעות מסוג זה נעלמו לאחרו־נה משוק הבידור. היתה תקופה ש־זה היה שדה פרוץ. היום המצב שונה. לכן, כשמתחדשת תופעה כזו, צריך לעקור אותה מהשורש.

אני נלחם על כבודו של מיקצוע האמרגנות וההפקה, שהשקעתי בו

מעילות

איך לעשות כסף

האינטרפול החזיר מגרמניה את פקיד־החמם הנאשם ברמאות של מיליונים.

פקיד במישרד מס־ערך־מוסף בנתניה אינו מבעלי ההכנסה ה־גבוהה המדינה. אך מיכאל סנדלר בן ה־30, גילה תוך כדי עבודתו במישרד זה, כי בקצת יוזמה אפ־שר לעשות מיליונים, בלי שאיש יגלה את הדבר.

הצעיר המוכשר, יליד רוסיה, ה־מיטיב לגנן בכינור, הבחין כי בעלי משקים חקלאיים מקבלים ממישרדו החזרי תשומות חקלא־יות בסכומים גדולים מאוד. איש לא פיקח על החזרים אלה. לדב־רי כתב־האישום, גמלה בליבו של הפקיד החלטה להחזיר תשומות כאלה גם לידידיו הקרובים. לשם כך המציא שותפויות חקלאיות פיקטיביות, ורשם אותן בשמות חבריו, יוצאי רוסיה גם הם.

טעות בחשבון. וכך, לאט־לאט, הצליח להוציא ממישרד־המס יותר מארבעה מיליון לי־רות. תישעה מיליון נוספים כבר היו בדרכם לשותפויות הפיקטיב־יות, כאשר בדרך מיקרה נתגל־תה הרמאות. אחד החברים, ש־ידע שבימים הקרובים יעביר לו סנדלר סכום תשומות של מיל־יון וחצי לירות, פתח חשבון חדש באחת ממושבות השרון. כעבור שבוע זוכה חשבון זה במיליון ו־חצי לירות.

מנהל סניף־הבנק חשב כי נעש־תה טעות. הוא לא האמין כי בעל־החשבון החדש זכאי להחזר גדול כזה, ולכן החזיר את הכסף ל־מישרד מס־ערך־מוסף. שם התחי־לו לשאול שאלות, ופנו לפקיד ה־ממונה על עניינים אלה, סנדלר.

כאשר ראה כי הקרקע בוערת תחת רגליו, החזיר סנדלר גם את ידידיו, והוא ועוד שניים מהם הצליחו להסתלק מהארץ בטרם נעצרו. אך האינטרפול הסגיר את הפקיד המוכשר, והתובעת, יהו־דית אמסטרדאם, הגישה נגדו כתב־אישום המתברר בימים אלה לפני השופט אריה אבן־ארי.